

кръвъ освяти. Но на мѣсто да се всичките тия на христѣанството ревнители, согласно и любовно въ древный оный Градъ обдѣржавать, гдѣто е и самый Спаситель миръ и любовь проповѣдувалъ, и да се тамъ оногo обѣщанія поменувать, че ще Христосъ пакъ съ много тѣсящы праздници и сосъ всичката си слава пакъ на землята да дойде, за да утврди и тука своето царство, всичките се казувамъ, гонатъ, помежду си съ ужасно огорченіе, зарадъ едно исклучително притяжаніе на нѣкои святы мѣста, и съ това идатъ на ржка на привѣрженицы те на лѣжного пророка, и пълнатъ неговата хазна.

Между това, мы ще обратимъ нашите взоры на тоя святой Градъ съ други помышленія, съ благодарно сѣрдце и съ възвышенно страхопочитаніе. Неговата е повѣсть воистинну чудесна, и понеже че нейното се теченіе за толко хиляды години продължава, то бы требало да таковый предмѣтъ по надълго се испитува, за което обаче на насъ тѣкмо мимоходно единъ кратокъ взоръ се позволява.

Въ средъ планина която се отъ равнината Исдралонъ подигва, и до южныте межды на обѣтованната земля простыре, лежи святой Градъ 100 стѣпки надъ морската повѣрхность, подъ 31° 46' 30" на сѣверна широчина и 35° 12' 30" точна дължина отъ Грeенвиха, на една коса стрѣмность на нѣкои въ редъ положены брегове, който обаче, когдато се отъ подалекъ гледа, сосъ повысоките зади него планины, вижда се, като че стои простѣртъ на нѣкоя висока равнина. Іосифъ найвѣродостойный еврейскій повѣстникъ показува Мелхиседека, който посрещналъ бѣше Авраама, когдато се е вращалъ отъ побѣдата на оныя цари, който бѣха заробили Лота неговаго братанича, че е онъ Основатель на тоя святой Градъ, и приказва зарадъ него, че е